

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Petra Mikeše (soudce zpravodaj) a soudců Pavla Molka a Lenky Bursíkové v právní věci žalobce: **MUDr. P. N.**, zast. Mgr. Martinem Hrabcem, advokátem se sídlem Za Valy 1863, Strážnice, proti žalované: **Česká lékařská komora**, se sídlem Lužická 419/14, Olomouc, o návrhu na povolení obnovy řízení o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 11. 3. 2022, č. j. 21/56-001/0107, o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Ostravě – pobočky v Olomouci ze dne 2. 7. 2025, č. j. 60 Ad 5/2022-129,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Čestná rada žalované v záhlaví označeným rozhodnutím uznala žalobce (dále „stěžovatele“) vinným z disciplinárního provinění, kterého se měl dopustit tím, že „*jako praktický lékař v ordinaci v R., ul. D. X, v průběhu roku 2021 nutil nejméně dvě pacientky [...] ke gynekologickému vyšetření prováděnému jím osobně, pod pohrůžkou vyřazení těchto pacientek z registrace, ukončení péče o ně či nepřijetí do péče, aniž by měl od Krajského úřadu Jihomoravského kraje uděleno oprávnění k poskytování zdravotních služeb v oboru gynekologie a porodnictví a aniž by pro zmíněné ukončení péče či nepřijetí do péče byly splněny zákonem stanovené důvody, a u nejméně jedné pacientky [...] zmíněné gynekologické vyšetření v lednu 2021 provedl.*“ Tím porušil § 11 odst. 1 a § 48 odst. 1 a 2 zákona č. 372/2011 Sb., o zdravotních službách a podmínkách jejich poskytování, § 5 odst. 3 zákona č. 95/2004 Sb., o podmínkách získávání a uznávání odborné způsobilosti a specializované způsobilosti k výkonu zdravotnického povolání lékaře, zubního lékaře a farmaceuta, § 9 odst. 2 písm. a) zákona č. 220/1991 Sb., o České lékařské komoře, České stomatologické komoře a České lékárnické komoře, a § 3 odst. 2, 3 a 5 etického kodexu žalované. Za to mu bylo uloženo disciplinární opatření v podobě vyloučení z České lékařské komory.

[2] Proti rozhodnutí žalované se stěžovatel bránil žalobou, kterou krajský soud zamítl rozsudkem ze dne 2. 8. 2023, č. j. 60 Ad 5/2022-69. Kasační stížnost stěžovatele proti

tomuto rozsudku následně zamítl Nejvyšší správní soud rozsudkem ze dne 15. 2. 2024 č. j. 8 As 224/2023-64.

[3] Stěžovatel podal dne 23. 6. 2025 u krajského soudu návrh na obnovu řízení vedeného pod sp. zn. 60 Ad 5/2022. Krajský soud v záhlaví citovaným usnesením tento návrh odmítl jako nepřipustný podle § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s. Odkázal na § 114 odst. 1 písm. a) a b) s. ř. s., podle kterého je obnova řízení přípustná jen proti rozsudku vydanému v řízení o ochraně před nezákonným zásahem správního orgánu nebo ve věcech politických stran a politických hnutí. V jiných věcech, včetně řízení o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu, přípustná není. To potvrzuje i judikatura NSS, na kterou odkázal. Žalobce se svým návrhem domáhal obnovy řízení o přezkoumání rozhodnutí žalované ve věci výše popsaného disciplinárního deliktu. V posuzované věci tedy soud rozhodoval ve věci žaloby proti rozhodnutí správního orgánu podle § 65 a násl. s. ř. s., tj. v typu řízení, u kterého zákon obnovu řízení nepřipouští.

[4] Proti napadenému usnesení podal stěžovatel kasační stížnost. V ní se vymezil proti svému vyloučení z České lékařské komory a požadoval, aby byla věc vrácena soudu prvního stupně k došetření. Upozornil na to, že jeho postih byl nepřiměřený, jelikož svým postupem zachránil nejméně šest lidských životů a je mnoho jiných lékařů, jejichž pochybení jsou veřejně známá a kteří zůstali ze strany žalované bez trestu. Poukázal na důležitost oboru všeobecného lékařství, který v České republice od revoluce dosud nebyl obnoven, byť je to ten správný a výhodný model pro všechny zúčastněné strany. Česká lékařská komora je ovládána vyvolenými a stěžovateli jsou tak z politických důvodů kladeny překážky ve výkonu jeho práce, jejíž podstatou je komplexní péče o pacienty. V důsledku rozhodnutí žalované je péče o jeho pacienty zanedbána, neboť zůstali bez lékaře a přišli o jeho kvalitní péči. Závěrem podotknul, že svou kvalifikaci získal ve Švédsku, tedy ve členském státě Evropské unie, a proto mu musí být uznána.

[5] Žalovaná se ztotožnila se závěry napadeného usnesení a navrhla zamítnutí kasační stížnosti.

[6] Nejvyšší správní soud se nejprve zabýval přípustností kasační stížnosti. Podle § 104 odst. 4 s. ř. s. není kasační stížnost přípustná, *opírá-li se jen o jiné důvody, než které jsou uvedeny v § 103, nebo o důvody, které stěžovatel neuplatnil v řízení před soudem, jehož rozhodnutí má být přezkoumáno, ač tak učinit mohl.*

[7] Důvody pro podání kasační stížnosti taxativně vymezuje § 103 odst. 1 s. ř. s. V nyní projednávané věci by však byla jediným přípustným důvodem kasační stížnosti *nezákonnost rozhodnutí o odmítnutí návrhu* podle § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s., jelikož návrh stěžovatele byl krajským soudem odmítnut jako nepřipustný.

[8] Kasační argumentace ale tímto směrem vůbec nesměruje. Stěžovatel sám v úvodu kasační stížnosti uvádí, že napadené usnesení napadá z důvodů uvedených pod § 103 odst. 1 písm. a), b), c) a d) s. ř. s., čemuž následně odpovídá i obsah výše rekapitulované argumentace. Stěžovatel nijak nebrojí proti jedinému právnímu závěru, který krajský soud učinil v napadeném usnesení. Tedy proti závěru o nepřipustnosti obnovy řízení o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu. Jediný přípustný důvod kasační stížnosti proti usnesení o

pokračování

odmítnutí návrhu, tedy § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s., nezmiňuje ani formálně, ani materiálně. Místo toho se naopak věcně vymezuje proti svému vyloučení z České lékařské komory. Tato otázka však vůbec není řešena napadeným usnesením, jehož závěry NSS v řízení o podané kasační stížnosti přezkoumává.

[9] Uplatněné kasační námitky tedy nijak nereagují na rozhodovací důvody napadeného usnesení, s jejichž obsahem se zcela mýjí (obdobně například usnesení NSS ze dne 7. 9. 2022, č. j. 8 Azs 156/2022-29, či ze dne 24. 9. 2020, č. j. 10 Azs 278/2020-19).

[10] Vzhledem k tomu, že stěžovatel opřel svou kasační stížnost jen o jiné důvody, než které jsou uvedeny v § 103 s. ř. s., ji Nejvyšší správní soud jako nepřípustnou odmítl podle § 46 odst. 1 písm. d) ve spojení s § 120 s. ř. s. (usnesení NSS ze dne 10. 9. 2009, č. j. 7 Afs 106/2009-77, č. 2103/2010 Sb. NSS).

[11] O nákladech řízení soud rozhodl v souladu s § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s., podle kterého nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta. S ohledem na to, že kasační stížnost soud vyhodnotil jako nepřípustnou, stěžovatele ani nevyzýval k zaplacení soudního poplatku.

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně 14. srpna 2025

Petr Mikeš
předseda senátu